

TEXT: ANTON FABIAN
HÝCOV, 1987

BOHÁČ A LAZÁR

(por. Lk 16, 20)

HUDBA: JAROSLAV FABIAN

SKVOS - TNÉ PRS - TE - NE A RÚ - CHA, KAŽ - DÝ DEŇ MAL V SVO - JOM DO - ME BÁL. V TI - SÍC
SVIEČKACH ZAHNAL SÚM - RAK, O - PÍ - JAL SA, Z I - NYCH SA LEN SMIAL.

VO - ŇOU DÁM. Z ICH PAR - FÉ - MOV ZA - KRYL BIE - DU SVO - JICH SHOW. NEV - ŠÍ -

MAL SI ĽU - DÍ V ÚZ - KYCH, LA - ZÁR NECH SI ŽI - JE ŽO - BRO - TOU. PRI - ŠIEL

VŠAK ČAS SÚD - NYCH DNÍ, BO - HÁČ BÝ - VAL BO - HA - TÝ NO BEZ LÁS - KY; PRÁZ - DNY,
VŠAK ČAS SÚD - NYCH DNÍ, LA - ZÁR BÝ - VAL CHU - DOB - NÝ, A - LE S PÁ - NOM LÁS - KOU

BEZ - CEN - NÝ SA STAL ŽI - VOT BÁ - JEČ - NÝ. PRI - ŠIEL
NA - PL - NIL AJ SVOJ ŽI - VOT POCH - MŮR - NY.

PANE, VIEM, AKO SA ZMÝLIL
BOHÁČ, ČO NIKDY NEZBADAL
ŽE AJ V ŇOM SA ŽOBRÁK SKRÝVA,
PO VLASTNOM ŠŤASTÍČKU VŽDY ŽOBRAL.

SPÁSU SÁM SI NIK NEDÁ,
AKO DAR SA PRIJAŤ MÁ.
LAZÁR POCHOPIL TO DÁVNO,
VEĎ CHLIEB BOL PRE NEHO STÁLE DAR.

RI:
DNES JE VŠAK ČAS SPÁSNYCH DNÍ,
BOHÁČ VO MNE BOHATÝ
STAL SA PRÁVOM LÁSKY SÚDENÝ,
JAK KLAS PRÁZDNY, BEZCENNÝ.

DNES JE VŠAK ČAS SPÁSNYCH DNÍ,
CHCEM SI VŠIMÁŤ AJ INÝCH
A POSLÚŽIŤ S LÁSKOU, ÚPRIMNE.
VEĎ TAK VRÁTI PÁN AJ MNE.